

for staa disse andre Veje nævnte i vor Dagsorden. Der kan maaske gaa en Tid, inden man kommer saa vidt, at disse Veje kunne benyttes, men jeg antager ikke, det behøver at vare saa længe. Der kan altsaa i det højeste kun blive Tale om en Udsættelse af de øvrige Foranstaltninger, som ere foreslaaede ved disse Lovforslag, og en saadan Udsættelse vil jeg foretrække fremfor en Gennemførelse af Foranstaltninger, som lægge ny Byrder paa den fattige Befolkning derovre.

Det kunde maaske vare for længe, vil den højtærede Minister sige. Jeg ved ikke — det kan man ikke faa rigtig Oplysning om —, hvilken finansiel Betydning disse Forslag egentlig have. Jeg nævnte før, at det ene af dem, det, som angaar en Forbrugsafgift af Rom paa St. Croix — det var vistnok dette —, havde man kalkuleret skulde indbringe en Merindtægt, altsaa en Indtægt udover, hvad der nu kommer ind, paa 18,000 Fr. Det er dog en meget ringe Sum. Skulde vi virkelig herfra for en Tid, indtil vi faa de andre Skatter gennemførte, blive nødt til at ofre en saadan Sum aarlig for at tilvejebringe Balance, vilde jeg ikke se noget ondt deri. Det var dog noget ganske andet end det Millionunderskud, vi havde fra Kolonialkasserne i tidligere Tid. Jeg har ikke kunnet finde, hvilken Rækkevidde det andet Lovforslag har, men hvis det drejer sig om en tilsvarende Sum, vil man dog nok for en kortere Tid, indtil det lykkes at gennemføre de andre Skatteforanstaltninger derovre, kunne afse saa meget herfra.

Som jeg har fremhævet, ere de Forandringer i Forholdene, som de øvrige Love, vi have forlangt forelagte, ville bringe, af en saadan Beskaffenhed, at de temmelig sikkert i Løbet af en Menneskealder eller maaske endnu kortere Tid ville fremkalde saa stor Velstand ovre paa Øerne, at vi her ville kunne faa fuld Ækvivalent for, hvad vi saa Henseende komme til at lægge ud. Derfor tror jeg ikke, der er nogen Fare, vi kunne rolig ofre Penge paa dette produktive Omraade. Hvor der er Jord af den Beskaffenhed som ovre i Vestindien, og hvor der er saadanne Forhold for Næringslivet som derovre, behøve vi ikke at være bange, naar Øerne blot blive ophjulpne, naar blot de Kræfter sættes i Bevægelse, som skulle sættes i Bevægelse, f. Eks. med Hensyn til Jorden og Jordens Fordeling. Det skal jeg ikke komme ind paa her, det er udførlig beskrevet i Kommissionsbetænkningen. Jeg vil blot sige, at hvis man ovre paa St. Croix vilde ind-

føre Statsfæste for Husmænd, skulde vi sikkert se, at Jorden derovre fik en ganske anden Værdi, end den har for Øjeblikket, og vilde give et ganske andet Udbytte end det, man nu udvinder deraf. Naar man blot f. Eks. vilde gaa den Vej, vilde man snart komme fremad. Jeg ser derfor ingen Fare ved, at man forkaster disse Forslag. Det kan i det højeste betyde en Udsættelse, hvad der maaske vil medføre, at vi overfor Kolonikassen vilde komme til at hjælpe noget i nogle Aar med Tilskud, og det ville vi gerne være med til i Betragtning af, at naar de andre Foranstaltninger gennemføres, skulle vi nok faa ind igen, hvad vi i den Henseende give ud.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Formanden: Jeg gør opmærksom paa, at Paastanden om Overgang til Dagsordenen er stillet saaledes, at den ogsaa gælder for det næste Lovforslag, der kommer til Forhandling, og at naar der nu stemmes over denne Paastand om Overgang til Dagsordenen, er dermed tillige afgjort Forslaget om Overgang til Dagsordenen for det næste Punkt paa Dagsordenen.

Paastanden om Overgang til Dagsorden (se foran)

forkastedes med 57 Stemmer mod 8.

Man gik derefter til Forhandlingen om Udvalgets Ændringsforslag og Lovforlaget's Paragraffer.

Ingen begærede Ordet.

Ændringsforslag Nr. 20 til § 1 af *Udvalget* (se Tillæg B. Sp. 857)

vedtoges uden Afstemning.

§ 1, saaledes ændret, og §§ 2 og 3 (se Tillæg A. Sp. 3435)

vedtoges uden Afstemning

Ændringsforslag Nr. 21 til § 4 af et *Mindretal* (Hammerich, J. J. Jensen og Rørdam)

forkastedes med 53 Stemmer mod 8.

§§ 4—15

vedtoges uden Afstemning.

Lovforlaget's Overgang til 3die Behandling

vedtoges uden Afstemning.